

Rotlle núm. 28/06
Causa núm. 021-4/06
Sentència núm. 34-06
Ponent M.I. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL

S E N T È N C I A

Magistrats M.I. Srs.
Josep Maria PIJUAN CANADELL
Marie CONTE
Yves PICOD

Andorra la Vella, a vint-i-tres de novembre de dos mil sis.

En el recurs d'apel·lació interposat per la Llettrada Sònia B.M. en defensa i representació de Salvador P.S. contra l'aute de data 10 de juliol de 2006 dictat pel M. Iltre. Tribunal de Corts en la Causa i Rotlle de referència, per un delictes d'abusos sexuals. Sent part recorreguda el Ministeri fiscal. Els components del

Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent el M. Iltre. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el Tribunal de Corts dictà aute de data 10 de juliol de 2006, amb la següent part dispositiva : "ACORDA : No donar lloc a la substitució de la pena de presó disposada per l'expulsió del Principat sol·licitada per Salvador P.S.."

II.-RESULTANT: Que la precedent decisió es recolza en els fonaments que el Tribunal exposa en el seu 3r Considerant: "Que Salvador P.S. ha estat condemnat com autor d'un delictes major d'abusos sexuals amb una persona menor de catorze anys, el Tribunal no estima oportú la concessió del benefici sol·licitat atesa la gravetat dels fets i la repulsió social que aquesta mena de delictes generen per quan, com en el present cas, la víctima és un menor de catorze anys, tenint com té la pena (privació d'un dret com a conseqüència d'un delictes) una finalitat de prevenció general".

III.-RESULTANT: que la Defensa del condemnat Salvador P.S. recorre l'aute dictat pel Tribunal de Corts amb els arguments de que dit Tribunal fa una interpretació restrictiva de l'article 65.3 del Codi Penal quan, segons reiterada jurisprudència dels Tribunals penals andorrans, les lleis penals s'han de interpretar en favor del reo, com ho recullen els adagis "in claris non fit interpretatio", o "in dubio pro reo", que la substitució de la pena de presó per l'expulsió també protegeix la finalitat de prevenció general de la pena, que el Ministeri Fiscal no va oposar-se a la substitució de la pena de presó per l'expulsió per un termini de 7 anys, termini que la representació processal

expressament accepta, i que aquesta substitució permetrà al condemnat poder fer front al pagament de la indemnització prevista en la sentència a favor del perjudicat, en un termini de dos anys fent regulars transferències. Finalment, al·lega raons de tipus humanitari com que la substitució de la pena de presó per l'expulsió permetrà al condemnat "tornar a veure la seva mare, d'edat avançada i amb problemes de salut, abans que la mateixa mori", i que es tingui en compte l'estat de salut del condemnat, que pateix problemes cardiovasculars i depressió. I, finalment i amb caràcter subsidiari, demana la part apel·lant que la substitució de pena s'apliqui parcialment a la pena imposada.

IV.-RESULTANT: que en el present recurs ha comparegut el Ministeri Fiscal oposant-se al recurs amb l'argument de que l'autè dictat pel Tribunal de Corts no es susceptible de recurs d'apel·lació.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: que en primer lloc el Tribunal vol dir que l'autè dictat pel Tribunal de Corts acordant denegar la substitució de la pena de presó per l'expulsió pot ser objecte de recurs d'apel·lació doncs cal assimilar-lo a les resolucions a que es fa referència en l'article 196.5 del Codi de Procediment Penal, és a dir, les resolucions relatives a substitucions de mesures de seguretat. Si les resolucions referents a substitucions de mesures de seguretat dictades a l'empara del que disposen els articles 77 i 78 del Codi Penal són susceptibles de recurs d'apel·lació, no hi ha cap motiu per excloure de la possibilitat de recurs d'apel·lació les resolucions dictades en aplicació dels articles 65 i 66 del Codi Penal i que tenen per objecte la substitució de penes.

II.-CONSIDERANT: que, d'acord amb l'article 38.1 del Codi Penal, la pena d'expulsió és una pena complementària d'imposició potestativa pel Tribunal en el cas de condemna per delictes major, podent el Tribunal imposar-la de manera temporal o definitiva. I que la imposició de dita pena complementària és qüestió que rau en el lliure arbitri del Tribunal, com resulta clarament del tenor de l'article 38 que, en els tres supòsits que contempla, en tots ells diu i de manera repetida que "el tribunal pot imposar". D'això en resulten dues conclusions: en primer lloc que és un facultat que correspon, en principi, al Tribunal d'instància, entenent per tal al Tribunal *a quo*, doncs a aquest Tribunal li correspon fixar la pena individualitzant-la, dins del termini legalment establert, d'acord amb totes les circumstàncies concurrents en els fets i en l'acusat; la segona conclusió és que, per regla general, s'haurà de respectar la decisió del Tribunal d'instància, limitant la facultat de revisió que el Tribunal d'apel·lació té en seu del recurs a la comprovació que la decisió del Tribunal d'instància és motivada i gens arbitrària, doncs l'article 65.3 parla expressament de que la substitució es farà "mitjançant aute raonat".

No és, doncs, una qüestió referent a si s'ha de fer o no una interpretació restrictiva del article 65.3 del Codi Penal, ni d'aplicació del principi *favor rei*, sinó de l'exercici pels Tribunals de la facultat que li atorga la llei, en aquest sentit l'article 56 del Codi Penal, de fixar la pena de manera raonada dins els límits establerts per la llei.

En el cas d'autes, l'apel·lant Salvador P.S. fou condemnat per sentència ferma com autor d'un delictes major d'abusos sexuals realitzats amb persona menor de catorze anys a la pena de dos anys de presó i expulsió del Principat durant el termini de deu anys. I pel Tribunal de Corts li ha estat denegada la substitució de la pena de dos anys de presó ferma per l'expulsió atesa "la gravetat dels fets i la repulsió social que aquesta mena de delictes generen per quan, com en el present cas, la víctima és un menor de catorze anys", i atenent també a la finalitat de prevenció general que ha de complir la pena, arguments que aquest Tribunal assumeix en la seva totalitat.

Sols *in abstracto* podem compartir la afirmació que fa la part apel·lant de que la pena d'expulsió també protegeix la finalitat de prevenció general de la pena,

però no en el cas d'autes ja que al condemnat Salvador P.S. també li fou imposada pena d'expulsió del Principat per un termini de deu anys, per la qual cosa, la substitució de la pena de dos anys de presó per l'expulsió vindria a suposar una certa impunitat que en res afavoreix la prevenció general en quan, en la pràctica, comporta la supressió d'una de les penes, i per cert la que resulta més aflictiva pel condemnat, com és la pena de presó ferma.

L'argument de que la substitució afavoriria el pagament de la indemnització prevista en la sentència a favor del perjudicat sols es podria prendre en compte presumint una ferma voluntat del condemnat d'indemnitzar la víctima, presumpció que manca de tot fonament ja que fins al moment el condemnat no ha satisfet cap quantitat a la víctima per indemnitzar-la, ni tant sols de manera parcial, i la sentència fou dictada en data 30 de maig, i és ferma des del dia 16 de juny passat. D'altra banda, l'estada del condemnat a l'estranger faria ineffectiva qualsevol acció encaminada a l'execució de la sentència per fer efectiu el pagament de la responsabilitat civil.

En quan a la petició feta amb caràcter subsidiari de que es faci una substitució parcial de la pena de presó per l'expulsió, entenem que no és possible accedir a dita pretensió perquè en cap dels supòsits de substitució de pena establert en l'article 65 del Codi Penal es preveu la possibilitat de la substitució parcial.

III.-CONSIDERANT: que per tot el que s'ha exposat, procedeix la confirmació íntegra, en el sentit que es dirà, de l'aute apel·lat, imposant les despeses processals causades en el recurs a la part apel·lant, atesa la total desestimació de les seves pretensions.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del condemnat Salvador P.S. contra l'aute dictat pel Tribunal de Corts en data 10 de juliol del 2006 en la causa TC-021-4/06.

2.- Confirmar íntegrament l'esmentat aute.

3.- Condemnar al recurrent al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.